

Onderbouwing overtredingen Wet Dieren en Besluit houders van dieren

Gelet op al deze constatering is er sprake van diverse ernstige overtredingen van de Wet Dieren en het Besluit houders van dieren:

Allereerst geldt dat de WD het nee, tenzij beginsel kent: Er geldt het verbod om het welzijn van de dieren te schaden maar er zijn uitzonderingen op dit verbod mogelijk. Als er echter een uitzondering gemaakt wordt op het verbod om het welzijn te schaden (dus dan mag het welzijn wel geschaad worden), dan dient wel het belang van het dier om niet in zijn welzijn geschaad te worden expliciet te worden meegewogen. De toelichting bij de WD geeft duidelijk aan dat de eigenheid, integriteit, welzijn en gezondheid expliciet moeten worden meegewogen bij een besluit gebaseerd op bestaande regels. Met andere woorden: indien aangetoond kan worden dat andere belangen zwaarder wegen dan het belang van het dier om niet in zijn welzijn geschaad te worden, kan in dat geval een uitzondering gemaakt worden op het verbod. Dat het welzijn van de dieren voortaan als volwaardig belang moet worden meegewogen, wordt duidelijk gemaakt door art.1.3 tweede lid van de Wet Dieren (WD):

Art 1.3 tweede lid WD stelt dat dieren wezens zijn met gevoel zijn en dat inbreuk op het welzijn van dieren verder dan redelijkerwijs noodzakelijk wordt voorkomen. Ten volle dient rekening gehouden te worden met de gevolgen van op bestaande regels gebaseerde besluiten.

Wat zijn nu de bestaande duidelijke regels waarmee kan worden vastgesteld of het welzijn van Carla wel of niet geschaad wordt?

Allereerst is daar art 2.1 eerste lid WD dat stelt dat het verboden is om zonder redelijk doel of met overschrijding van hetgeen ter bereiking van zodanig doel toelaatbaar is, bij een dier pijn of letsel te veroorzaken dan wel de gezondheid of het welzijn van het dier te benadelen.

Hiermee is de eerste overtreding een feit. Het is geenszins toelaatbaar dat het dier tot bloedens toe wordt geprikt met deze haak om het doel te bereiken. Dit valt onder dierenmishandeling en is een misdrijf.

Vervolgens gelden de regels uit het Besluit houders van dieren:

Art 1.6 eerste en tweede lid: bewegingsvrijheid van een dier wordt niet op zodanige wijze beperkt dat het dier daardoor onnodig lijden of letsel wordt toegebracht en het dier wordt voldoende ruimte gelaten voor zijn fysiologische en ethologische behoeften:

Carla staat vastgeketend wat automatisch inhoudt dat de bewegingsvrijheid dusdanig wordt ingeperkt dat het dier hierdoor onnodig lijdt. Het is namelijk onnodig omdat Carla ondergebracht kan worden op een plaats waar het dier niet hoeft te worden vastgeketend. Het gegeven dat het dier zou kunnen gaan liggen is volstrekt onvoldoende om daarmee te gaan betogen dat de bewegingsvrijheid niet zou zijn beperkt. Daarnaast zorgt het vastketenen ervoor dat het dier niet in staat is aan zijn fysiologische en ethologische behoeften te voldoen. Op grond hiervan kan zondermeer gesteld worden dat art. 1.6 1^e en 2^e lid worden overtreden.

Art 1.7 b: Degene die een dier houdt draagt er zorg voor dat een dier wordt verzorgd door een persoon die beschikt over de voor de verzorging nodige kennis en vaardigheden en dat deze persoon kennelijk tot die verzorging in staat is.

Art 1.7 c: Een dier dat ziek of gewond lijkt, wordt onmiddellijk op passende wijze verzorgd.

De diverse wonden die bij Carla zijn vastgesteld verplichten de verzorger deze onmiddellijk te verzorgen. Dit is niet gedaan wat kan betekenen dat de verzorger deze wonden niet herkend. Dat zou inhouden dat de verzorger kennelijk niet over de nodige kennis en vaardigheden beschikt wat op zich ook een overtreding is van art 1.7 b. Indien de verzorger wel over de nodige kennis en vaardigheden beschikt zou hij de wonden moeten herkennen en zou hij deze onmiddellijk moeten hebben verzorgd. Indien hij wel de kennis en vaardigheden heeft maar willens en wetens het dier niet zou verzorgen levert dat een overtreding op van art 2.2 6^e lid WD.

Met andere woorden: of er is sprake van overtreding van art 1.7 b Besluit houders van dieren of van art 2.2 6^e lid WD. Dit laatste is trouwens een misdrijf.

Art 2.2 6^e lid Wet Dieren stelt dat een ieder een hulpbehoevend dier de nodige zorg biedt. Gelet op de constatering en de vele overtredingen, kan geconcludeerd worden dat hier zondermeer sprake is van een dier dat zeer dringend hulp heeft.

De enig denkbare hulp moet bestaan uit het per direct in beslagname van het ernstig verwaarloosde dier en er zorg voor dragen dat de geconstateerde overtredingen worden beëindigd en de wonden deskundig worden verzorgd.

Gelet op alle geconstateerde overtredingen kan niet anders dan concluderen dat hier sprake is van veelvuldige ernstige overtredingen waartegen per direct ingegrepen moet worden. Het is de overheid die als enige in staat is de hulp te bieden die Carla nodig heeft. Indien dat niet gebeurt maakt de overheid zich schuldig aan overtreding van art. 2.2 zesde lid WD.